

Väljaandja:	Majandus- ja taristuminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	21.01.2019
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	24.08.2019
Avaldamismärge:	RT I, 18.01.2019, 13

Nõuded energiamärgise andmisele ja energiamärgisele¹

Vastu võetud 30.04.2015 nr 36

[RT I, 06.05.2015, 2](#)

jõustumine 01.07.2015

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
05.10.2016	RT I, 07.10.2016, 1	10.10.2016
11.01.2019	RT I, 18.01.2019, 7	21.01.2019

Määrus kehtestatakse [ehitusseadustiku](#) § 66 lõike 6 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Määruse reguleerimisala

Käesolev määrus kehtestab nõuded hoone või hoone osa, mille sisekliima tagamiseks kasutatakse energiat (edaspidi *hoone*), vastavust energiatõhususe miinimumnõuetele tõendava energiamärgise ja projekteeritava või olemasoleva hoone projekteeritud energiavajaduse või tegeliku energiatarbimise kohta infot andva energiamärgise andmisele ning energiamärgise vormile.

§ 2. Terminid

Käesolevas määruses kasutatakse termineid järgmises tähenduses:

1) *energiaarvutus* – hoone tüüpilise kasutusega seotud kaalutud energiaerikasutuse arvutus, mis lähtub välis- ja sisekliimast, hoone ja tehnosüsteemide kasutus- ja käiduajast, vabasoojusest, hoone õhupidavusest ning muudest hoonet ehitusprojekti iseloomustavatest andmetest;

2) *energiakandjate kaalumistegurid* – tegurid, millega võetakse arvesse tarnitud energia tootmiseks vajalik primaarenergia kasutus ja selle keskkonnamõju. Energiakandjate kaalumistegurite arväärtused on sätestatud ehitusseadustiku § 65 lõike 3 alusel kehtestatud määruses hoone energiatõhususe miinimumnõuete kohta (edaspidi *energiatõhususe miinimumnõuete määrus*);

3) *energiakasutus* – elektri- või soojusenergia kasutus vaadeldavas süsteempunktis. Energiakasutus arvutatakse netoenergiavajadusest, võttes arvesse süsteemikaod ja kaod energia muundamisel. Tehnosüsteemi lõpp-punktis (üldjuhul liitumispunkt energiavõrguga) võrdub tehnosüsteemi energiakasutus tarnitud energia ja lokaalse taastuenergia summaga;

4) *kaalutud energiaerikasutus* – energiakandjate kaalumisteguritega korrutatud aastane energiakasutus kilovatt-tundides hoone köetava pinna ruutmeetri kohta [$\text{kWh}/(\text{m}^2 \cdot \text{a})$];

5) *korterelamu üldelekter* – korterelamu üldises kasutuses oleva elektripaigaldise (näiteks trepikoja valgustusseade, lift, kütteseade) poolt tarvitatav elektrienergia;

6) *kraadpäev* – hoone sisetemperatuuri ja välisõhu temperatuuri vahet iseloomustav näitaja, mille ühikuks on Celsiuse skaala ($^{\circ}\text{C}$) järgi ühekraadine temperatuurierinevus arvestusliku sisetemperatuuri ja ööpäeva ehk 24-tunnise ajavahemiku keskmise välisõhu temperatuuri vahel;

7) *normaalaasta kraadpäevade arv* – hoone asukoha piirkonna keskmine kraadpäevade arv aastas ajavahemikus aastatel 1975–2004;

8) *hoone tasakaalutemperatuur* – hoone siseõhu temperatuur Celsiuse skaala ($^{\circ}\text{C}$) järgi, milleni tuleb ruumiõhku kütte- ja ventilatsioonisüsteemiga kütta arvestades, et õhu soojenemine tasakaalutemperatuurist ruumi vajaliku siseõhu temperatuurini toimub vabasoojuse (näiteks inimestest, elektritarvititest, päikesekiirgusest eralduv soojus) arvel;

- 9) *tarnitud energia* – elektrivõrgust või kaugküttevõrgust või kütusest aastas hangitud energia kilovatt-tundides (kWh/a) või energiasisaldus kilovatt-tundides, millega kaetakse lokaalsest taastuvenergiast katmata jääv hoone aastane summaarne energiakasutus. Kinnistult hangitud kütusest toodetud energia loetakse tarnitud energiaks;
- 10) *eksporditud energia* – hoones või kinnistul toodetud elektri- või soojusenergia, mida ei kasutata hoones ja mis eksporditakse energiavõrkudesse;
- 11) *lokaalne taastuvenergia* – hoones või kinnistul päikese-, tuule- või vee-energiast ja maasoojusest toodetud elektri- või soojusenergia. Soojuspumpade puhul võetakse energiaallikast saadud taastuvenergia energiaarvutuses arvesse soojuspumba soojusteguriga;
- 12) *täisaasta* – kaksteist järjestikkust kalendrikuud;
- 13) *peamine kasutamise otstarve* – kasutamise otstarve, mille köetava pinna osakaal kogu hoone köetavast pinnast on suurim;
- 14) *köetav pind*– sisekliima tagamisega ruumide suletud netopindade summa, millest on maha arvestatud madala temperatuuriseadega pind;
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]
- 15) *madala temperatuuriseadega pind*– sisekliima tagamisega ruumide netopind, mille kütmise seadeväärtus on oluliselt madalam kui energiatõhususe miinimumnõuete määruse lisas 1 sätestatud väärtus.
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

§ 3. Energiamärgis

- (1) Hoone energiamärgis põhineb kas:
- 1) energiaarvutusel;
 - 2) mõõdetud või hinnatud energiakasutuse andmetel või
 - 3) väikeelamu puhul energiatõhususe miinimumnõuete määruuses sätestatud energiatõhususe miinimumnõuetele vastavuse tõendamise lihtsustatud meetodil.
- (2) Projekteeritavale või oluliselt rekonstrueeritavale hoonele antakse energiaarvutusel või väikeelamu puhul energiatõhususe miinimumnõuetele vastavuse tõendamise lihtsustatud meetodil põhinev energiamärgis.
- (3) Olemasolevale hoonele antakse mõõdetud energiakasutuse andmetel põhinev energiamärgis (edaspidi *olemasoleva hoone energiamärgis*), kui käesoleva määruse § 14 lõikest 2 ei tulene teisiti.
- (4) Isik, kes annab energiamärgise, täidab riikliku ehitisregistri (edaspidi *ehitisregister*) energiamärgise koostamise keskkonnas nõutud infoväljad ning laeb üles käesolevas määruses energiamärgise osana käsitletavat lähteandmed, arvutustulemused ja soovi korral foto hoonest või hoone osast. Üleslaetavate andmete vorming peab vastama ehitisregistri energiamärgise keskkonnas esitatud nõuetele ja ei tohi olla krüpteeritud.
- (5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud andmete nõuetekohasel sisestamisel genereerib ehitisregistri energiamärgise koostamise keskkond energiamärgise järgmised osad:
27.10.2023 12:10
Veaparandus. Parandatud ilmne ebatäpsus sõnas „Käesoleva“ Riigi Teataja seaduse § 10 lõike 4 alusel.
- 1) energiamärgise koondinformatsioon;
 - 2) hoone külastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatav energiamärgis;
 - 3) energiasäästumeetmete loetelu (olemasoleva hoone energiamärgise andmise korral).
- (6) Ehitisregistri energiamärgise koostamise keskkonnas genereeritud hoone külastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatava energiamärgise väljatrükkimisel tuleb jälgida, et lõpptulem oleks kvaliteetne ning värvilahendus vastaks käesoleva määruse lisas 1 sätestatud nõuetele.
- (7) Energiamärgise andmine toimub üksnes läbi ehitisregistri.

§ 4. Soojusvarustuse liigid

- (1) Hoone soojusvarustuse liigid on:
- 1) kaugküte – asula või piirkonna mitut tarbijat või hoonet teenindava soojusvarustussüsteemi korral;
 - 2) lokaalküte – hoonekeskse soojusvarustuse korral (näiteks katel kortermaja keldris, pliitkatel eramus);
 - 3) kohtküte – ruumikeskse soojusvarustuse korral.
- (2) Hoone soojusvarustuse liik määratakse ehitisregistri andmete alusel.
- (3) Juhul kui hoonele pole ehitisregistris määratud soojusvarustuse liiki või andmed selle kohta ei vasta tegelikkusele, määratakse soojusvarustuse liik lähtuvalt käesoleva paragrahvi lõikest 1.
- (4) Hoone osale energiamärgise andmisel määratakse soojusvarustuse liik selle osa kohta kogutud lähteandmetest.

§ 5. Energiaallikad

- (1) Hoone kütmisel kasutatavad energiaallikad on:
- 1) soe vesi (kaugkütte korral);
 - 2) aur (mõnel juhul kaugkütte korral);
 - 3) kütus;

- 4) elekter;
- 5) soojuspump;
- 6) muu energiaallikas.

(2) Juhul kui energiaallikaks on kütus, tuleb järgneva nimekirja alusel määrata täpne kütuse liik:

- 1) põlevkiviõli;
- 2) kerge kütteõli;
- 3) diislikütus;
- 4) masuut;
- 5) maagaas;
- 6) vedelgaas;
- 7) biogaas;
- 8) halupuit;
- 9) küttepuud, segapuit;
- 10) küttepuud, kask;
- 11) puiduhake;
- 12) puitbrikett;
- 13) puitpellet;
- 14) turbabrikett;
- 15) tükkurvas;
- 16) freesturvas;
- 17) kivisüsi.

(3) Juhul kui energiaallikaks on soojuspump, tuleb järgneva nimekirja alusel määrata täpne soojuspumba liik:

- 1) maasoojuspump;
- 2) õhk-õhk soojuspump;
- 3) õhk-vesi soojuspump.

(4) Hoone energiaallikas määratakse ehitisregistri andmete alusel.

(5) Juhul kui hoonele pole ehitisregistris määratud energiaallikat või andmed selle kohta ei vasta tegelikkusele, määratakse energiaallikas lähtuvalt käesoleva paragrahvi lõigetest 1 ja 2.

(6) Hoone osale energiamärgise andmisel määratakse energiaallikas selle osa kohta kogutud lähteandmetest.

2. peatükk

Energiaarvutusel põhineva energiamärgise andmine

§ 6. Energiaarvutusel põhineva energiamärgise vorm

(1) Energiaarvutusel põhinev energiamärgis koosneb järgmistest osadest:

- 1) energiamärgise koordineerimisinfo;
- 2) hoone küllastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatav energiamärgis;
- 3) ehitusseadustiku § 64 lõike 5 alusel määrusega kehtestatud hoone energiatõhususe arvutamise meetodika (edaspidi *hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määrus*) kohased energiaarvutuse lähteandmed;
- 4) hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruse kohased energiaarvutuste tulemused.

(2) Juhul kui projekteeritava või oluliselt rekonstrueeritava hoone vastavus energiatõhususe nõuetele on tõendatud energiatõhususe miinimumnõuete määramise sätetud lihtsustatud tõendamismeetodi abil, on energiamärgise üheks osaks hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruse lisas 3 toodud energiaarvutuste lähteandmed ja tulemused.

(3) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise koordineerimisinfo vorm on esitatud käesoleva määruse lisas 2.

(4) Ehitusseadustiku § 68 lõikes 1 ja § 68 lõike 2 alusel kehtestatud määramises nimetatud hoonetes ning muudes hoonetes küllastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatud energiaarvutusel põhineva energiamärgise vorm on esitatud käesoleva määruse lisas 1.

§ 7. Hoone energiatõhususarv

(1) Energiaarvutusel põhineva energiamärgise andmisel määratakse hoone energiatõhususarv energiatõhususe miinimumnõuete määramise kohaselt.

(2) [Kehtetu -RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

§ 8. Energiatõhususarvu klass

(1) Energiatõhususarvu klass määratakse kindlaks hoone energiatõhususarvu ja hoone kasutamise otstarbe alusel vastavalt käesoleva määruse lisas 3 toodud energiatõhususarvu klassi skaalale.

(2) Juhul kui hoonel on mitu kasutamise otstarvet ja hoonetele antakse üks ühine energiamärgis, valitakse energiatõhususarvu klassi skaala selle kasutamise otstarbe järgi, mille osakaal hoone kätava pinna suhtes on kõige suurem.

3. peatükk Olemasoleva hoone energiamärgise andmine

1. jagu Olemasoleva hoone energiamärgise vorm

§ 9. Olemasoleva hoone energiamärgise vorm

(1) Olemasoleva hoone energiamärgis koosneb järgmistest osadest:

- 1) energiamärgise koordinformatsioon;
- 2) hoone külastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatav energiamärgis;
- 3) energiasäästumeetmete loetelu;
- 4) käesolevas määruses käsitletud kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalikud lähteandmed või hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses nimetatud energiaarvutuse lähteandmed;
- 5) käesolevas määruses käsitletud kaalutud energiaerikasutuse arvutus või hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses nimetatud energiaarvutuste tulemused.

(2) Olemasoleva hoone energiamärgise koordinformatsiooni vorm on esitatud käesoleva määruse lisas 2.

(3) Ehitusseadustiku § 68 lõikes 1 ja § 68 lõike 2 alusel kehtestatud määruses kirjeldatud hoones ning muus hoones külastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatud olemasoleva hoone energiamärgise vorm on esitatud käesoleva määruse lisas 1.

(4) Energiasäästumeetmete loetelu on esitatud käesoleva määruse lisas 4.

(5) Energiamärgise tellija soovi korral on võimalik ehitisregistri energiamärgise koostamise keskkonda üles laadida foto hoonest või hoone osast.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud foto peab vastama järgmistele nõuetele:

- 1) foto peab kujutama hoonet väljastpoolt;
- 2) hoonet või hoone osa tuleb fotol kujutada nii, et see kataks fotol jäädvustatud ala maksimaalselt (fotol ei kujutata kõrvalisi objekte);
- 3) üksiku korteri energiamärgise korral tehakse foto tervest korterelamust.

§ 10. Kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalikud lähteandmed

(1) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vähimad vajalikud lähteandmed on:

- 1) hoone ehitisregistri kood. Kui taotletakse energiamärgist olemasoleva hoone osale, näidatakse ka hoone osa identifitseerimist võimaldavad andmed (näiteks korteri number, korpuse nimi või number);
- 2) hoone ehitusaasta. Juhul kui hoones on läbi viidud energiakasutust olulisel määral mõjutavaid ümberehitamise töid, tuuakse need ära vastavas loetelus koos tööde teostamise aastaga;
- 3) hoone või hoone osa, millele energiamärgis antakse, kätav pind (m²). Juhul kui hoonel on mitu kasutamise otstarvet ja hoonetele antakse üks ühine energiamärgis, tuleb peamiseks kasutamise otstarbeks märkida see kasutamise otstarve, mille osakaal hoone kätavast pinnast on kõige suurem;
- 4) kütteks kasutatud kütuse või energia kogus, soovitatavalt viimase kolme aasta jooksul, kuid minimaalselt ühe täisaasta jooksul, eraldi iga energiaallika kohta. Juhul kui hoone ventilatsioonisüsteemis ei kasutata ainult elektrienergiat, kajastatakse muu ventilatsioonisüsteemis kasutatud kütuse või energia kogus kütteks kasutatud kütuste või energia koosseisus;
- 5) tarbevee soojendamiseks kasutatud kütuse või energia kogus, soovitatavalt viimase kolme aasta jooksul, kuid minimaalselt ühe täisaasta jooksul, eraldi iga energiaallika liigi kohta;
- 6) kasutatud elektrienergia kogus, soovitatavalt viimase kolme aasta jooksul, kuid minimaalselt ühe täisaasta jooksul. Juhul kui korterelamus puudub teave korterites kasutatud elektrienergia kohta, võib kasutatud elektrienergia koguse määramiseks summeerida korterelamu üldelektri ja käesoleva määruse lisas 5 toodud näitajate alusel määratud korterites kasutatava elektrienergia koguse;
- 7) kasutatud gaasi kogus, soovitatavalt viimase kolme aasta jooksul, kuid minimaalselt ühe täisaasta jooksul;
- 8) eksporditud energia kogus, soovitatavalt viimase kolme aasta jooksul;
- 9) teave lokaalse taastuvenergia süsteemi kohta (näiteks päikesekollektor, päikesepaneel, tuulegeneraator, soojuspump);
- 10) teave hoone kasutamise otstarbe, kasutatavuse ja sisekliima kohta, korterelamu korterite arv;
- 11) andmete esitaja nimi või asutus.

(2) Ehitisregistrisse lähteandmete üleslaadimisega kinnitab energiamärgise andja, et energiamärgise tellija on esitanud andmed koos tellija kinnitusega, et:

- 1) energiamärgise andjale esitatud andmed on temale teada olevad andmed hoone ja hoone kaudse või otsese energiakasutuse kohta;
- 2) energiaerikasutuse arvutamiseks lähteandmete puudumisel võib energiamärgise andja elektri- ja soojusenergia erikulu määrata käesoleva määruse § 14 lõikes 2 sätestatud meetodil ning energiamärgise võib anda suurima kaalutud energiaerikasutuse klassiga.

(3) Juhul kui hoone kaalutud energiaerikasutus määratakse käesoleva määruse § 14 lõike 2 punktide 1 ja 2 alusel, on lähteandmeteks energiamärgise tellijalt saadud andmed.

(4) Juhul kui hoone kaalutud energiaerikasutus määratakse käesoleva määruse § 14 lõike 2 punkti 3 alusel, laetakse ehitisregistri energiamärgise koostamise keskkonda üles hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses nimetatud energiaarvutuse lähteandmed. Käesolevas paragrahvis käsitletud kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalikke lähteandmeid sellisel juhul esitama ei pea.

§ 11. Kaalutud energiaerikasutuse arvutuskäik

(1) Kaalutud energiaerikasutuse arvutuskäigus näidatakse arvutuses kasutatavad lähteandmed ja arvutused hoone kaalutud energiaerikasutuse määramiseks.

(2) Kaalutud energiaerikasutuse arvutuskäigus tuleb esitada järgnevad arvutuses kasutatavad lähteandmed:

- 1) hoone peamine kasutamise otstarve, millest lähtuvalt valitakse kaalutud energiaerikasutuse klassi skaala;
- 2) hoone asukoha piirkond maakonna täpsusega;
- 3) hoone soojusvarustuse liik lähtuvalt käesoleva määruse §-s 4 sätestatust;
- 4) hoone kütmisel kasutatav energiaallikas lähtuvalt käesoleva määruse §-s 5 sätestatust;
- 5) hoone köetav pind (m²);
- 5¹) hoone madala temperatuuriseadega pind (m²);
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]
- 6) andmed aastase energiakasutuse kohta, mille põhjal selgitatakse välja kütuse ja energia kasutus hoone kütmiseks (MWh/a);
- 7) andmed, mille põhjal selgitatakse välja kütuse ja energia aastane kasutus tarbevee soojendamiseks hoones (MWh/a);
- 8) andmed elektrienergia aastase kasutuse kohta hoones (MWh/a);
- 9) andmed gaasi, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks, aastase kasutuse kohta hoones (MWh/a);
- 10) kraadpäevade arv, mis on määratud hoone asukoha piirkonna järgi vastavalt hoone tasakaalutemperatuurile, viimasel kolmel täisaastal, ning normaalaasta kraadpäevade arv.

(3) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamisel tuleb esitada järgnevate arvutuste tulemused:

- 1) normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud küttesoojuse aastane kulu (MWh/a);
- 2) keskmine normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud ja energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud küttesoojuse aastane kulu (MWh/a);
- 3) energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud keskmine soojuse aastane kulu tarbevee soojendamiseks (MWh/a). Juhul kui hoone kõige olulisemaks energiaallikaks ei ole elektrienergia ega gaas ja tarbevee soojendamiseks kasutatakse ainult elektrienergiat või gaasi ning summaarne elektrienergia või gaasi kulu on mõõdetud, ei pea keskmist soojuse kulu tarbevee soojendamiseks avaldama;
- 4) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud aasta keskmine elektri kulu (MWh/a);
- 5) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud aasta keskmine gaasi kulu, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks (MWh/a);
- 6) aasta keskmine hoone kaalutud energiakastutus (MWh/a);
- 7) hoone aastane kaalutud energiaerikasutus [kWh/(m²·a)];
- 8) hoone kaalutud energiaerikasutuse klass.

(3¹) Lõike 3 punktides 1–5 nimetatud kaalutud energiaerikasutuse komponentidest lahutatakse hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruse kohaselt energiaarvutuses arvesse mitte võetud tehnosüsteemi, elektritarviti või madala temperatuuriseadega pinna energiakasutus, mis on energiaarvestiga mõõdetud.
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 punktides 6–9 ja lõike 3 punktides 1–5 esitatakse andmed soovitatavalt eelnenud kolme aasta kohta, kuid minimaalselt ühe täisaasta kohta.

(5) Kaalutud energiaerikasutuse arvutamise aluseks olevad andmed peavad kajastama võimalikult suures ulatuses hoone seisukorda energiamärgise andmise hetkel. Juhul kui eelnenud kolme aasta jooksul on hoonet ümber ehitatud ning see mõjutab oluliselt hoone energiakasutust, tuleb arvutuste aluseks võtta periood pärast ümberehitamist.

(6) Juhul kui hoone kaalutud energiaerikasutus määratakse käesoleva määruse § 14 lõike 2 punktide 1 ja alusel, on lähteandmeteks energiamärgise tellijalt saadud andmed.

(7) Juhul kui hoone kaalutud energiaerikasutus määratakse käesoleva määruse § 14 lõike 2 punkti 3 alusel, laetakse ehitisregistri energiamärgise koostamise keskkonda üles hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruse lisas 4 toodud energiaarvutuste tulemused ning ei esitata kaalutud energiaerikasutuse arvutamiseks vajalikke lähteandmeid ja arvutustulemusi.

2. jagu

Olemasoleva hoone energiamärgise andmiseks vajalikud andmed

§ 12. Kõetav pind ja madala temperatuuriseadega pind

[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

(1) Kõetava pinna ja madala temperatuuriseadega pinna suurus määratakse ehitisregistri andmete alusel.
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

(1¹) Juhul kui ehitisregistris või ehitusprojektis madala temperatuuriseadega pinna suuruse kohta andmed puuduvad, tehakse energiaarvutus kõetava pinna andmetega.
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

(2) Juhul kui ehitisregistris kõetava pinna ja madala temperatuuriseadega pinna suuruse kohta andmed puuduvad, võib kõetava pinna ja madala temperatuuriseadega pinna määramisel kasutada:
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

- 1) hoone kohta koostatud dokumentatsiooni (näiteks ehitusprojekt või mõõdistusprojekt);
- 2) energiamärgise tellijalt saadud andmeid.

(3) Energiamärgise andja selgitab võimaluse korral välja kõetava pinna ja madala temperatuuriseadega pinna tegeliku suuruse ja märgib, millised andmed võeti energiamärgise andmisel aluseks ning nende erinevuse ehitisregistrisse kantud andmetest.
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

§ 13. Kraadpäevad

(1) Hoone kaalutud energiaerikasutuse arvutamisel kasutatakse kraadpäevi.

(2) Hoone asukoha piirkonnad on:

- 1) I piirkond, kuhu kuuluvad Ida-Viru ja Lääne-Viru maakond;
- 2) II piirkond, kuhu kuuluvad Järva, Jõgeva, Rapla, Tartu ja Viljandi maakond;
- 3) III piirkond, kuhu kuulub Harju maakond;
- 4) IV piirkond, kuhu kuuluvad Põlva, Valga ja Võru maakond;
- 5) V piirkond, kuhu kuuluvad Lääne ja Pärnu maakond;
- 6) VI piirkond, kuhu kuuluvad Hiiu ja Saare maakond.

(3) Kraadpäevad määratakse alljärgnevatel ilmajaamades mõõdetud ööpäeva keskmiste välisõhu temperatuuri andmete alusel:

- 1) I piirkond – Jõhvi;
- 2) II piirkond – Tartu;
- 3) III piirkond – Tallinn (Harku);
- 4) IV piirkond – Valga;
- 5) V piirkond – Pärnu;
- 6) VI piirkond – Ristna.

(4) Energiamärgise andmiseks vajaliku hoone kaalutud energiaerikasutuse arvutamisel võetakse hoone tasakaalutemperatuuri väärtuseks alati 17 °C.

(5) Andmed täis- ja normaalaasta kraadpäevade arvu kohta erinevatel hoone asukoha piirkondades ja käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud hoone tasakaalutemperatuuri korral avaldatakse Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi veebilehel.

§ 14. Kaalutud energiaerikasutus

(1) Hoone kaalutud energiaerikasutuse määramiseks arvutatakse:

- 1) keskmine normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud ja energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud küttesoojuse kulu;
- 2) energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud keskmine soojusenergia kulu tarbevee soojendamiseks;
- 3) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine elektrienergia kulu;
- 4) energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine gaasi kulu, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks.

(2) Juhul kui energiamärgise tellijalt ei saada andmeid kasutatud soojus- ja elektrienergia kohta või andmed on kättesaadavad vähem kui ühe täisaasta kohta, tuleb:

1) hoone kaalutud energiaerikasutus määrata kasutades käesoleva määruse lisades 5 ja 6 ning hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses nimetatud andmeid, välja arvatud juhul, kui peamise kasutamise otstarbe järgi on hoone liigitatav ärihooneks, avalikuks hooneks, terminaliks või tervishoiuhooneks või

2) omistada hoonele aastane kaalutud energiaerikasutus, mis vastab suurimale energiaerikasutuse klassile (H) antud kasutamise otstarbe puhul või

3) hoone kaalutud energiaerikasutus määrata projekteerimisettevõtja teostatud hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruse kohase hoone energiaarvutuse alusel. Andmete allikaks võib olla ka hoone ehitusprojekt, mille kütte- ja ventilatsiooniosas on näidatud hoone ligikaudne energiavajadus selle osade kaupa (energiavajadus kütteks, ventilatsiooniks, jahutuseks).

(3) Iga vaadeldava täisaasta küttesoojuse kulu (MWh/a) arvutamiseks tuleb summeerida kasutatud kütuste energiasisaldus, kütteks ja ventilatsiooniks kasutatud energia ning kütteks kasutatud elektrienergia. Iga kütuse energiasisaldus arvutatakse kütteväärtuse abil. Kütteväärtusena kasutatakse kütuse tarnija antud tarbimisaine alumist kütteväärtust või hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses nimetatud tarbimisaine alumisi kütteväärtusi.

(4) Juhul kui kõige olulisemaks energiaallikaks kütmisel on elektrienergia või elektriga käitav soojuspump ning kütteks kasutatud elektrienergiat eraldi ei mõõdetata, tuleb tarnitud elektrienergia kogusest lahutada tarbevee soojendamiseks ja muudeks vajadusteks (näiteks toiduvalmistamine, olmeseadmed, valgustus) kasutatud elektrienergia. Andmete puudumisel elektrienergia erikasutuse kohta tarbevee soojendamisel või muudeks vajadusteks võib kasutada hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses või käesoleva määruse lisas 5 nimetatud andmeid. Juhul kui tarbevee soojendamiseks kuluvat vett eraldi ei mõõdetata, võib tarbevee soojendamiseks kulunud elektrienergia koguse määramisel lähtuda ka kogu hoone mõõdetud külma vee kogusest ja sooja tarbevee hinnangulisest osakaalust kogu hoone külma vee tarbimises.

(5) Normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud küttesoojuse kulu (MWh/a) arvutatakse iga energiaallika kohta järgmise valemiga:

$$Q_{N,kyt} = Q_{teg,kyt} \cdot \frac{S_N}{S_{teg}},$$

kus $Q_{teg,kyt}$ – küttesoojuse kulu vaadeldaval täisaastal (MWh/a);

S_N – normaalaasta kraadpäevade arv;

S_{teg} – kraadpäevade arv vaadeldaval täisaastal.

(6) Normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud ja energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud küttesoojuse kulu (edaspidi *normaalaasta kaalutud küttesoojuse kulu*, MWh/a) ühe täisaasta kohta arvutatakse valemiga:

$$Q_{(C,kyt)j} = \sum_{i=1}^p C_{k,i} \cdot Q_{(N,kyt)i},$$

kus p – kütteks vajatava soojusenergia saamiseks kasutatud energiaallikate arv vaadeldaval täisaastal;

C_k – energiakandja kaalumistegur.

(7) Mitmete aastate keskmine normaalaasta kaalutud küttesoojuse kulu (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,kyt} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n Q_{(C,kyt)j},$$

kus n – vaadeldavate täisaastate arv.

(8) Soojusenergia kulu tarbevee soojendamiseks saadakse vee erisoojuse, sooja tarbevee ja külma vee keskmise temperatuuride vahe ning sooja tarbevee koguse korrutamisel. Sooja tarbevee kogus määratakse sooja tarbevee soojusvahetisse antud külma vee mõõtja näidu alusel. Soojuse kulule tarbevee soojendamiseks lisatakse sooja tarbevee torustiku soojuskaod ja käterätikuivatitega hoonesse antud soojusenergia. Juhul kui mõõtmisandmed sooja tarbevee koguse kohta puuduvad, võib tarbevee soojendamiseks kulunud soojuse kulu määramisel lähtuda kogu hoone mõõdetud külma vee kogusest ja sooja tarbevee hinnangulisest osakaalust kogu hoone külma vee tarbimises. Tarbevee soojendamiseks kasutatud soojusenergia kulu määramiseks võib kasutada ka hoone energiatõhususe arvutamise meetodika määruses nimetatud andmeid.

(9) Energiakandjate kaalumisteguritega läbi korrutatud soojusenergia kulu tarbevee soojendamiseks (edaspidi *kaalutud tarbevee valmistamise kulu*, MWh/a) ühe täisaasta kohta arvutatakse valemiga:

$$Q_{(C,tvs)j} = \sum_{i=1}^p C_{k,i} \cdot Q_{tvs,i},$$

kus Q_{tvs} – soojusenergia kulu tarbevee soojendamiseks vaadeldaval täisaastal (MWh/a);
 p – tarbevee soojendamiseks vajatava soojusenergia saamiseks kasutatud energiaallikate arv vaadeldaval täisaastal;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(10) Mitmete aastate keskmine kaalutud tarbevee valmistamise kulu ühe täisaasta kohta (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,tvs} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n Q_{(C,tvs)j},$$

kus n – vaadeldavate täisaastate arv.

(11) Käesoleva paragrahvi lõigetes 9 ja 10 kirjeldatud arvutust ei pea teostama juhul, kui:

1) tarbevee soojendamiseks kasutatakse ainult elektrienergiat ning summaarne elektritarbimine on mõõdetud. Elektrienergia kulu tarbevee soojendamiseks arvestatakse sellel juhul summaarse elektrienergia tarbimise hulka;
 2) tarbevee soojendamiseks kasutatakse ainult gaasi ning summaarne gaasitarbimine on mõõdetud. Gaasi kulu tarbevee soojendamiseks arvestatakse gaasi, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks, kulu koosseisu.

(12) Energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine elektri kulu ühe täisaasta kohta (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,el} = C_{k,el} \cdot \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Q_{el,i},$$

kus Q_{el} – elektri kulu, millest on maha arvestatud kütteks ja tarbevee soojendamiseks kasutatud elekter (MWh/a);
 n – vaadeldavate täisaastate arv;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(13) Energiakandja kaalumisteguriga läbi korrutatud keskmine gaasi kulu ühe täisaasta kohta (MWh/a), mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks, arvutatakse valemiga:

$$Q_{C,g} = C_{k,g} \cdot \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Q_{g,i},$$

kus Q_g – gaasi kulu, mida ei ole tarbitud küttesoojuse saamiseks (MWh/a);
 n – vaadeldavate täisaastate arv;
 C_k – energiakandja kaalumistegur.

(14) Hoone keskmine kaalutud normaalaasta energiakasutus (MWh/a) arvutatakse valemiga:

$$Q_C = Q_{C,kyt} + Q_{C,tvs} + Q_{C,el} + Q_{C,g}.$$

(15) Hoone aastane kaalutud energiaerikasutus [kWh/(m²·a)] arvutatakse valemiga:

$$q_C = 1000 \frac{Q_C}{A_{kyt}},$$

kus A_{kyt} – hoone köetav pind, mis on määratud käesoleva määruse § 12 alusel (m²).

(16) Juhul kui hoonest eksporditakse energiavõrkudesse energiat, kasutatakse hoone aastase kaalutud energiaerikasutuse leidmiseks arvutusloogikat, mis on esitatud hoone energiatõhususe arutamise meetoodika määruuses energiatõhususarvu arutamiseks.

§ 15. Kaalutud energiaerikasutuse klass

(1) Kaalutud energiaerikasutuse klass määratakse kindlaks hoone aastase kaalutud energiaerikasutuse ja hoone kasutamise otstarbe alusel vastavalt käesoleva määruse lisas 3 esitatud kaalutud energiaerikasutuse klassi skaalale.

(2) Juhul kui hoonel on mitu kasutamise otstarvet ja hoonetele antakse üks ühine energiamärgis, valitakse kaalutud energiaerikasutuse klassi skaala peamise kasutusotstarbe järgi.

4. peatükk

Määruse jõustumine

§ 16. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 2015. aasta 1. juulil.

¹Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta (EÜT L 1, 04.01.2003, lk 65–71), muudetud direktiiviga 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta (ELT L 153, 18.06.2010, lk 13–35).

[Lisa 1](#) Hoone külastajate jaoks nähtavale kohale paigaldatava energiamärgise vorm

[Lisa 2](#) Energiamärgise koondinformatsiooni vorm

[Lisa 3](#) Kaalutud energiaerikasutuse ja energiatõhususarvu klassi määramine
[RT I, 18.01.2019, 7- jõust. 21.01.2019]

[Lisa 4](#) Energiasäästumeetmete loetelu
[RT I, 07.10.2016, 1- jõust. 10.10.2016]

[Lisa 5](#) Elamu netoenergiatarve köetava pinna ühiku kohta

[Lisa 6](#) Normaalaasta kraadpäevade arvu alusel taandatud netoenergiatarve hoone kütteks